

A zöld vegyipar és a bioüzemanyagok fejlesztési lehetőségei

A vidékkel való érdemi kapcsolattartást szolgáló, rendszerint tematikus jellegű, rendszeres vidéki programjai részeként Nicolas Sarkozy köztársasági elnök a közelmúltban [Oise megyébe látogatott](#), a téma a zöld vegyipar és a bioüzemanyagok helyzete volt a „befektetés a jövőbe program” tükrében. A látogatás első részében a köztársasági elnök megtekintette a SOFIPROTEOL növényi olaj-földolgozó leányvállalatát, a Novance-t Venette településen, [rövid beszédet mondott az alkalmazottak előtt](#), majd az ágazat jövőjéről szervezett kerekasztal-beszélgetésen vett részt. A Novance cégről érdemes tudni, hogy részt vesz a növényi biomassa nem élelmezési célú hasznosítására szervezett *Picardie Innovations Végétales, Enseignements et Recherches Technologiques* (P.I.V.E.R.T.) programban, amit a „befektetés a jövőbe” program is támogat és ahol a repcemag a fejlesztések nyersanyaga. A köztársasági elnök a „szokásosnál is nagyobb” miniszteri kísérettel érkezett, vele volt Nathalie Kosciusko-Morizet környezetvédelmi, Bruno Le Maire mezőgazdasági, Eric Besson ipari és energetikai miniszter, valamint René Ricol, a befektetés a jövőbe program miniszteri biztosa.

A köztársasági elnök a Novance alkalmazottai előtt leszögezte: francia szociális modell megőrzése érdekében csak egy lehetséges és járható út van, az innovációba és a kutatásba történő befektetésé, csak így lehet a jelenlegi és jövőbeni munkahelyeket megőrizni. Nem lehet a világról tudomást nem véve, változtatás nélkül folytatni tovább a régi formában a munkát. Franciaországnak a korábnál jóval több befektetést kell eszközölnie, elsősorban az innovatív technológiákba, amibe beletartoznak a megújuló energiahordozók is, mivel ezzel az ország külső beszállítóktól való energia-függőségét lehet csökkenteni, valamint ezzel együtt érdemben tenni a környezetvédelem terén is. Meggyőződése, hogy már most jelentős beruházásokat kell megvalósítani a második generációs bio-üzemanyagok fejlesztésére. Ezt az államnak minden lehetséges módon – anyagilag is – támogatnia kell, mivel a vállalati és az önkormányzati szféra ezt önerejéből egyelőre nem képes támogatni. Az országnak szüksége van iparra, ezen belül vegyiparra, aminek szerves részét képezi a biofinomítás, a zöld vegyipar, ami nem más, mint olyan fönnttartható vegyipar, ami egyben a gazdálkodóknak jelent új piaci lehetőségeket. Hozzátette, elengedhetetlen az ipari termelés versenyképességének növelése is, ami csak akkor történhet meg a munkabér-terhek csökkentésével, ha ezzel párhuzamosan racionalizálják az állami költségvetési kiadásokat is – ennek egyik eszköze a közalkalmazotti szférában dolgozók számának csökkentése a „két nyugdíjba vonuló-egy új alkalmazott” elv alkalmazásával (a kutatás kivételével). A köztársasági elnök kifejtette azt is, nem szándéka a megújuló erőforrásokat és a nukleáris energiát egymással szembeállítani, az országnak szüksége van mind a kettőre. De aláhúzta, a jelenlegi helyzetben nem lát semmilyen lehetőséget és érvet sem arra, hogy a francia nukleáris szektort bármilyen mértékben is, de leépítsék, az országnak – a lakosságnak és az iparnak egyaránt - szüksége van arra a nagy mennyiségű, nagyon olcsó áramra, amit így állítanak elő, ezt megújulókkal pillanatnyilag nem lehet kiváltani.

A biofinomítással, zöld vegyiparral, bioüzemanyagokkal kapcsolatos befektetésekről szervezett [kerekasztal-beszélgetés](#) bevezetőjeként a gazdálkodók is szót kaptak, akik leszögezték: számukra a mezőgazdaságban termelt biomassa nem élelmezési célú fölhasználása már hosszú évek óta új piaci lehetőségeket és munkahely-teremtést jelent. A kutatás-fejlesztésbe általuk történő befektetések pedig nem csupán ezt, de a mezőgazdasági termelés környezetbarátabbá tételét szolgálják. A köztársasági elnök ennek kapcsán megjegyezte, a Sofiproteol nem csak az innováció támogatásában, de a termelői beszállítási szerződések terén is újat alkotott, mivel garanciát biztosított a termelők számára a

termékértékesítés terén. Leszögezte, a bioüzemanyagok fejlesztése, az olajnövények vetésterületének fölfuttatása egy pillanatig sem veszélyeztette a francia és európai fogyasztók élelmiszerekkel való ellátását. Aláhúzta: senkinek sincs oka a francia gazdálkodókat elítélni a megújuló energiaforrásokhoz szükséges termékek előállításáért akkor, amikor csak az állam kérését teljesítették ezzel. Tudomásul kell venni, mondta, Franciaországnak nincsenek fosszilis energiahordozói, csak a nukleáris energia – köszönhetően elődei intelligens hozzáállásának – és most a megújulók jöhetnek számításba az ország energetikai szuverenitásának biztosításához. A bioüzemanyagok a jelenlegi szinten 2,7 millió kőolaj-egyenértéknyi (TEP) kőolaj- és földgáz importját és fölhasználását takarítják meg az országnak, ezért a fejlesztéseket mindenképpen folytatni kell, elsődlegesen a második generációs bioüzemanyagok irányában.

A köztársasági elnök szerint a válság ellenére a gazdaságélénkítésre fordított 35 milliárd euró, amiből 26 milliárd a K+F-et szolgálja, egyben a bioüzemanyagok fejlesztését is támogatja. Ez elsősorban kiegészítő támogatást jelent, a 200 millió eurós második generációs projekthez az állam 64 millió eurót tesz hozzá, a fennmaradó részt a többi érintett területi önkormányzat és vállalat biztosítja. A második generációs üzemanyagokat célzó [BioTfuel](#) program fejlesztői részéről aláhúzták, a Sofiproteol kezdeményezte kísérleti programok nagyon széles tudományos, oktatási és ökonómiai együttműködésnek köszönhetően valósulhatnak meg, nem csak nemzeti, de nemzetközi együttműködésben is. A projektek azt is szolgálják, hogy a kőolaj utáni időszakra készülve már most igyekezzenek biztosítani azt a technológiai előnyt Franciaország számára, ami a későbbiekben komoly gazdasági előnyökre váltható. A PIVET program 10 évre szól, 150 kutató napi munkáját igényli, siker esetén közvetlenül és közvetve összesen ötezer új munkahelyet jelent.

A kutatás-fejlesztés részéről arról tájékoztatták a köztársasági elnököt, hogy az egyes programok megvalósítása a regionális felsőoktatási intézmények legszélesebb együttműködésében (pl. [UTC Compiègne](#), [Université de Picardie Jules Verne](#), [Institut Polytechnique LaSalle Beauvais](#)) valósulnak meg, köszönhetően annak, hogy a felsőoktatás feltétel nélkül kész a jövőt szolgáló szellemi és materiális befektetésekre. Nicolas Sarkozy ezzel kapcsolatosan megjegyezte, számára elképzelhetetlen az, hogy nemzetközi szinten ipar létezzen a vegyipar nélkül. Májig fájó számára a Pechiney eltűnése a francia vegyiparból, de ez nem jelentheti azt, hogy Franciaországban a vegyiparnak nem lenne jövője. A zöld vegyipar szerinte kiváló lehetőség arra, hogy a vegyipar új fejlődési pályára lépjen az országban, és egyben ezen keresztül lehessen kifejleszteni mindazon új molekulákat, amik a klasszikus vegyipari alapanyagok helyettesítését lehetővé teszik. A köztársasági elnök leszögezte: a vegyipar nagyon fontos a francia gazdaság és a mindennapok számára, ez jelenti a modernitás egyik elemét, de elutasítja azt, hogy olyanok döntsenek a sorsáról, akiknek sem közük, sem érdemi ismereteik nincsenek az ágazatról. A kutatás és a felsőoktatás fejlesztése kapcsán leszögezte, nem a költségvetési és a vállalati szféra „vagy/vagy” alapon történő szembeállítására, hanem a kettő minél szorosabb együttműködésére van szükség, ahol a költségvetési forrásoknak elsősorban ösztönző, a magánszféra befektetéseit vonzó szerepük van – a megújulók terén így valósul meg a mikroalgák vagy a burgonyakeményítő ipari fölhasználását célzó projekt is. Olvasatában az ilyen formában megvalósuló állami támogatások elsősorban a munkahelyteremtő beruházásokat ösztönzik, ami sokkal hatékonyabb, mint a munkanélküli segélyek rendszerének fönntartása, ami szerinte elsősorban az otthon-maradásra és tétlenségre kárhoztatja a munkanélkülieket. Ezért fontos számára az olyan nagy állami, az infrastruktúrába történő beruházások támogatása is, amik az elsődleges céljukon túlmutatva a környezetvédelmet is szolgálják – ilyenek a jelenleg több helyszínen is

folyó nagysebességű vasúti pálya-építések vagy a [Canal Seine-Nord](#) belvízi hajózó csatorna építése.

A zöld vegyipar fejlesztésével és a hagyományos vegyipar jövőjével kapcsolatos kérdésekhez kapcsolódva Nathalie Kosciusko-Morizet miniszter asszony aláhúzta, akkor, amikor a fogyasztók egyre nagyobb figyelmet szentelnek annak, miként készülnek az egyes termékek és mekkora a hozzájuk kapcsolódó környezet-terhelés, a zöld vegyipar jelenti a hosszú távú, fenntartható megoldást. Bruno Le Maire hozzátette, a mezőgazdaság szempontjából megkerülhetetlen a biofinomítás és a zöld vegyipar jövője abban a feltételrendszerben, amit a „többet és jobban termelni” elv alakít. A mezőgazdaság a francia gazdaság stratégiai ágazata, a külkereskedelmi mérleg javítója, de szüksége van azokra az új piaci lehetőségekre, amit a megújuló ipari nyersanyagok jelentenek. A német mezőgazdasággal pedig csak akkor maradhat versenyben a francia, ha minden korábnál jobban támaszkodik a kutatásra és az innovációra. Nicolas Sarkozy ezekhez hozzátette, nem lehet tudomást nem venni a világ változásáról, ha Franciaország továbbra sem akar tudomást venni a mondializációról, nem fogja tudni megvédeni saját érdekeit, ellentétben pl. a kínai, indiai, indonéz, amerikai gazdasággal. A zöld vegyipar ebben a helyzetben azt teszi lehetővé, hogy egy modern mezőgazdaság és egy modern vegyipar egymásra találjon, a kettő egymást kiegészítve és kölcsönösen támogatva járuljon hozzá a munkahelyteremtéshez és a gazdaság versenyképességének növeléséhez – ennek érdekében 2017-ig megkértszerezik a nem élelmiszeripari célra fölhasznált biomassa mennyiségét.

Somogyi Norbert mezőgazdasági és TÉT-attasé, Párizs